

... va dispărea cu timpul

Ce trece, ce rămâne? - Ce ar trebui să dispară? Ce ar trebui să rămână și să dăinuie?

Majoritatea dintre noi cunoaștem momente în care ne-am gândit: Întotdeauna ar putea fi așa ca acum sau să rămână așa cât mai mult timp posibil.

"Rămâi o vreme! Ești atât de frumoasă!", spune Faust în celebra piesă despre un astfel de sentiment, pe care, totuși, îl exclude pentru el însuși; pentru că era un om condus.

Petru, Iacob și Ioan sunt diferiți atunci când li se permite să experimenteze transfigurarea lui Isus, iar Petru sugerează în mod convenabil: Am putea rămâne aici, să construim trei colibe pentru voi și să imortalizăm momentul, sau cel puțin să-l prelungim. Foarte de înțeleș - chiar dacă dorința nu este îndeplinită și urmează imediat coborârea de pe munte.

Există și exact opusul: situațiile în care ne dorim: Oh, dacă s-ar fi terminat deja. Poate chiar ne rugăm: să treacă repede.

Tot ceea ce nu este în Dumnezeu și pentru El va dispărea cu timpul. Care este situația în care Mary Ward a formulat această propoziție?

Este 24 noiembrie 1627 și se află în Viena. După fondarea din München, totul s-a întâmplat foarte repede. Împăratul din Viena, sau mai degrabă împărăteasa, dorea și o școală pentru fete. Deși avea lipsă de personal și unele au avertizat-o despre aceasta, Maria a decis să înființeze o a doua școală în decurs de un an. Lucrurile mergeau bine până când o delegație episcopală acum o săptămână a venit în vizită. A fost relativ prietenoasă, dar întrebarea finală a fost de ce nu au cerut permisiunea episcopului local. Ea a răspuns sincer că s-au bazat pe împărat, la fel cum s-au bazat pe alegerile din München. Este posibil ca în curând să apară probleme din această cauză.

Dar în scrisoarea adresată iubitei sale surori Winefrid, Maria se concentrează în primul rând pe grijile ei. Există rezistență din partea unui iezuit din Napoli. Acesta s-a asigurat ca unele tinere care se înscriaseră deja să nu se alăture comunității în cele din urmă. Ea scrie: *"Părintele M. și alți câțiva vor împiedica această fericire atâta timp cât Dumnezeu o va permite. Dar tot ceea ce nu este în El și pentru El va dispărea în timp."*

Mary Ward a avut dorințe și a avut temeri. Toate au apărut. Dar avea și un cadru mai larg pentru toate acestea. Acest cadru relativiza problemele pe care le puneau. A ajutat-o să facă ordine între lucrurile importante și efectele secundare. A plasat totul într-un context mai larg care nu era clar vizibil, dar care putea fi presupus și crezut.

Într-un fel, ea urma sfatul lui Gamaliel din Faptele Apostolilor: "Lăsați-i pe acești oameni să plece și dați-le drumul; pentru că dacă acest scop sau această lucrare este de la oameni, va fi distrusă; dar dacă este de la Dumnezeu, nu-i puteți distruge."

Mary a dat, de asemenea, o indicație despre cum să recunoaștem dacă ceva poate dura în cele din urmă.

Ce este în Dumnezeu: frumusețea și ordinea celor create și scopul pentru care am fost creați: să iubim.

Ce este pentru Dumnezeu: micul nostru efort de a construi Împărăția lui Dumnezeu, atunci când devenim activi pentru Dumnezeu și acționăm în interesul Lui.

Merită să ne gândim la acest lucru:

Se schimbă ceva atunci când plasez întreaga mea viață sau situația mea actuală în acest cadru mai larg?

Mă opresc asupra momentelor din viața mea în care pot să cred că au fost și sunt în Dumnezeu și pentru Dumnezeu.

... va dispărea cu timpul